അവതരണ ഹേതു (سبب النزول)

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് ആയത്തുകളുടെ അവതരണ ഹേതു. ഏതെങ്കിലും സംഭവത്തെത്തുടർന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടിയായോ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചെന്നുവരും. ഇവക്കു അവയുടെ അവതരണ ഹേതുക്കൾ എന്നു പറയുന്നു. അവതരണഹേതു രണ്ടുമൂന്ന് തരത്തിലുണ്ടാവാം. (1) ആയത്തിന്റെ അർത്ഥസാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതു. ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടവയെക്കുറിച്ചു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവു അറിഞ്ഞിരിക്കാത്തപക്ഷം, ആയത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും, താൽപര്യവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും. (2) ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു അനിവാര്യമല്ലെങ്കിലും അതിനു സഹായകമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട അവതരണഹേതുക്കളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. (3) ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സഹായകമാകാത്തവ. ഈ ഇനത്തിനുവേണ്ടി സമയം പാഴാക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

അവതരണ ഹേതുക്കൾ എന്ന പേരിൽ, സാധാരണ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാറുള്ള കഥകളിൽ ഒരു വ്യാഖ്യാതാവ് അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഭാഗം വളരെക്കുറച്ചേയുള്ളുവെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഓരോ ആയത്തിനും ഓരോ അവതരണഹേതു ഉദ്ധരിക്കുവാനും, മിക്ക ആയത്തുകളുടെയും താല്പര്യത്തിനു അനുയോജ്യമായ കഥകൾ പറയുവാനും ചില മുഫസ്സിറുകൾ മിനക്കെടാറുണ്ട്. ഇതിൻ ഫലമായി, അനാവശ്യവും, അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ എത്രയോ കഥകൾ പല തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബലാബലമോ, സത്യാസത്യമോ അന്വേഷിക്കാതെ കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുക പതിവാക്കിയ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉണ്ട്. തന്നിമിത്തം, സമുദായമദ്ധ്യെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും നിരവധിയാകുന്നു. ഖുർആൻകൊണ്ടും, നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തതോ, വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, തനി ഇസ്രാഈലിയ്യാത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോ അല്ലാതിരിക്കുകയും, ആയത്തിന്റെ സാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ സഹായകമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഥകളും സംഭവങ്ങളും മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുള്ളു.

'ഈ വചനം ഇന്ന വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ച്' 'ഇന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്'. 'അതിനെത്തുടർന്ന് ഇന്ന വചനം അവതരിച്ചു' എന്നൊക്കെ മുൻഗാമികളുടെ വാക്കുകളിൽ കാണുമ്പോഴേക്കും അവ ആ ആയത്തുകളുടെ സാക്ഷാൽ അവതരണഹേതുക്കൾതന്നെയാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്. 'ഇന്നിന്ന വിധത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്നത്'. 'ഇതുപോലുള്ള വിഷയത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചത്'. 'ഈ ആയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുന്നു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥത്തിലായിരിക്കും പലപ്പോഴും അവർ ആ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഒരേ ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഒന്നിലധികം സ്വീകാര്യയോഗ്യമായ രിവായത്തുകൾ കാണപ്പെടാറുള്ളതും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാത്തവർ, ആ രിവായത്തുകൾ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാണെന്നോ, ചില ആയത്തുകൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നോ തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കുന്നതാണ്. ഹദീസുകളിൽപോലും ചിലപ്പോൾ, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടേക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാഗവും, കേവലം ഉദാഹരണമായിമാത്രം എടുക്കാവുന്ന ഭാഗവും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്നോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ ചെയ്തികളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ അവതരിച്ച ആയത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിധി, ആ സംഭവത്തിനുമാത്രം ബാധകമായതാണെന്നോ, അതിൽ സൂചിപ്പിച്ച വ്യക്തികളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്നോ കരുതിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിക്കായ്ക നിമിത്തവും പലർക്കും പലപ്പോഴും അമളി പിണയാറുണ്ട്. الحكم عام وان كان النزول خاصا (അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായതായിരുന്നാലും, വിധി പൊതുവായതാണ്.) എന്നതത്വം സർവ്വസ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: അബൂബക്കർ (റ) ചെയ്ത ഒരു സൽപ്രവർത്തിയെപ്പറ്റി ഒരു ആയത്തിൽ പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നുവെന്ന് കരുതുക, അല്ലെങ്കിൽ അബൂജഹ്ലിന്റെ ദുഷ്ചെയ്തിയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു ഒരു ആയത്തിൽ പറയുന്നുവെന്ന്വെക്കുക. അത്തരം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും അതുപോലെയുള്ള പ്രശംസക്ക് അർഹരാണെന്നും, അത്തരം ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും അതുപോലെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാണെന്നുമാണ് നാം അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.